ANUL 38 „Taxa poştală plătită în numerar conform aprobări No. 3101-590/1940" Duminică 17 Noembrie 1940 No. 6

LIBERTATEA

Foaie pentru săteni şi muncitori întemeiată, la Orăştie în anul 1902

Redactor sufletesc: † ION I. MOŢA Fondator: Pr. IOAN MOŢA	Cererile de abonare şi banii pentru foaie se trimit pe adresa: Administraţia: „LIBERTATEA" BUCUREŞTI II: Str. Popa Savu 56 Telefon: 2.19.74	PREŢUL ABONAMENTULUI: Pe 1 an 150 lei; Pe 6 luni 75 lei; Pe 3 luni 40 lei; Un număr singur costă 3 lei	Gazeta apare săptămânal sub îngrijirea lui VIOREL TRIFA

Pentru ce e cetită iarăşi bine „Libertatea"?

Pentrucă - Românul „ţine minte"

Ungurii, urînd pe Români pentru-că primeau nedreptăţile ce li-se făceau, în tăcere, DAR NU LE UITAU, şi nici nu bănuiai când li-se aruncau în faţă, — porecliseră, cât de ciudă, cât aievea, pe Român, zicându-i „ŢINE MINTE"...

Şi e adevărat că e aşa. Aşa-i firea Românului. Când vede că eşti mai tare ca el, se pleacă, tăcut, silniciei ce-i faci. — Dar nu te uită!

TOT AŞA NU UITA NICI PE ACEI CARI II VOR ŞI-I FAC BINELE!

O mică, dar grăitoare dovadă:

Guvernul straşnic liberal, desfiinţase Garda de Fer. Şi nu era îngăduit nici să mai vorbeşti, nici să scrii despre Gardă, despre Arhanghelul Mihail, despre Gruparea Corneliu Codreanu, nici să le pui vr'un chip în foaie, — că era potop! Şi anume trei ani de zile! Era Garda surghiunită din viaţa de obşte a Ţării Româneşti. Şi 3 ani nu se mai auzi nimic de ea, că venea palma peste gură...

După trecerea anilor de surghiun, Căpitanul îşi ceru de nou dreptul la luptă dreaptă cu balaurii celorlalte partide, luptă pentru neam şi lege. De data asta sub alt nume, zicându-şi: Partidul ***„Totul pentru Ţară"***, şi luându-şi ca puternic toiag la drum greu, pe vestitul şi de toţi cinstitul General Cantacuzino, bărbat cu mare nume şi cu trecere şi în Ţară, şi în armată, şi chiar la Curtea Regală.

Şi Tribunalul Ilfov (Bucureşti) nu putu să nu-i dee dreptul de a lucra şi noua grupare ca partid, ca şi celelalte partide politice.

Şi tipări atunci Partidul „Totul pentru Ţară" un afiş mare şi frumos, grăind cald şi inimos către Ţară, că, iată, după ani de tăcere silnică, am răzbit a rupe zăgazul şi a ne câştiga dreptul de a ne măsura şi noi iarăşi puterile în lupta pentru ducerea Ţării pe drumuri mai bune!

Şi puseră în cele 2 colţuri de sus ale afişului, 2 chipuri a conducătorilor noului partid: la dreapta chipul Generalului, la stînga pe al lui Corneliu Codreanu.

Şi văzurăm într'o dimineaţă împodobite zidurile oraşelor şi a satelor mai mari, cu afişul cel nou, cu 2 icoane scumpe inimilor româneşti.

Ieşisem în stradă într'o zi, când de prin sate curgea lumea la oraş, în zi de târg. — La un colţ de stradă, pe care era lipit un astfel de afiş, iacă un ţăran sătean, se opreşte şi se uită lung, clătinând din cap, ca atunci când omul nu-şi crede ochilor!... Pe Generalul nu-l ştia cine-i, dar pe Codreanu îl cunoştea. Şi cum nu-l văzuse de ani, acum când îl zări, strigă pentru cei din jur, ca iluminat:

„Io-te-l!" (adecă: Uite-l!), ca şi cum ar spune tuturor: Iată-l, cel pe care nu-l mai văzurăm ani de zile! E iarăşi aci între noi! — „Io-te-l".

Căci poporul nu-l uitase, îl purta închis în inima sa, deşi despre el nu se mai putea vorbi, nici scrie, nici chipul lui a-l mai arăta...

Românul — ţine minte! Şi acum, când îl văzu de nou, îl iubi mai tare, se alipi de el mai tare!

Acelaşi lucru e şi cu „Libertatea" noastră. Mulţimea de cetitori din popor, care se deprinsese a avea în „Libertatea" dela Orăştie, apoi dela Bucureşti, un sfătuitor şi drept povăţuitor, care fâlfâise 15 ani sub stăpânirea ungurească, ca un steag bătut de vânt vrăşmaş, care ar fi vrut să-l sfirtice, dar n'a putut, — apoi sub stăpânirea românească 18 ani, stând în aceeaşi credinţă şi inimă lângă popor, — când a văzut că a fost oprită de guvernul tuturor volniciilor, de a se mai tipări şi a mai duce un sfat, o inimă, cetitorilor săi ţărani, — cetitorii ei dragi s'au plecat volniciei, dar — N'AU UITAT PE SFETNICA LOR BUNĂ DE PÂNĂ MAI IERI...

Şi acum, când auziră, că are voie să se tipărească iarăşi în deplină libertate, ca în vremile cele mai bune, — mulţimea de cetitori din popor, strigară, ca la vederea unui vechiu cunoscut care părea perdut:

— ***„Io-te-o!"***, adecă: Uite-o, că iarăşi e aci şi vine la noi, între noi.

Şi o îmbrăţişară încă mai călduros ca mai 'nainte, ca pe o soră trecută şi ea prin vămile prigoanelor de multe feluri.

De aci minunea arătată de noi în numărul trecut că singuri Legionarii de Prahova, împart câte 10—12.000 de foi din [illegible]are număr.

Nu tânguiri, ci muncă

Peste ţara noastră a mai dat o nenorocire: un cutremur înspăimântător. Parcă n'am fi avut destule greutăţi. A mai venit una. Dacă stai să te gândeşti la greutăţile pe care trebue să le învingă Legiunea te vei mira că într'adevăr se mai găsesc oameni cari să-şi ia răspunderea treburilor în ţara asta.

Să luăm pe rând câteva din aceste mari greutăţi.

Mai întâi, Legiunea a venit la conducere după ce toţi şefii ei, în frunte cu Căpitanul fuseseră omorâţi. Aşadar Legiunea a venit la guvernarea ţării fără să aibă pe vechii ei şefi.

In al doilea rând Legiunea a venit la conducere când ţara noastră era sfâşiată din 4 părţi. Pierdusem Basarabia, Bucovina, Dobrogea şi în urmă Ardealul.

Această pierdere a mai adus cu sine şi pe fraţii noştri fugiţi de urgia străină, pe refugiaţi, cari cu sutele de mii au venit la noi, căutând adăpost şi o bucăţică de pâine.

Legiunea a venit apoi la conducere când tot tineretul acestei ţări era concentrat şi în loc să poată lucra la guvernare era ţinut cu arma la picior pentru a ne apăra hotarele. Ca urmare a acestor concentrări ogoarele rămăseseră nelucrate şi lipsa de grâu a început să se simtă.

Şi peste toate acestea, lipsa de mărfuri, din pricina războiului a a dus o scumpete cum n'a fost niciodată în ţara noastră.

Iată greutăţi pe care nu le-a întâlnit nimeni dintre guvernanţii ţării noastre. Generalul Antonescu şi legionarii nu s'au înspăimântat însă de ele ci au pornit la treabă.

Acuma vine o alta mai mare decât toate. A venit acest cutremur care a luat vieţi omeneşti şi a distrus oraşe întregi. Toată ţara e în jale.

Intrebarea care se pune acuma este ce e de făcut? Să bocim toată ziua, să plângem zi şi noapte? Să ne tânguim şi să stăm cu braţele încrucişate?

Nu! Asta n'o pot face legionarii şi n'au voe s'o facă nici ceilalţi Români.

Cu braţe încrucişate şi cu tânguiri nu se mântuie ţara de greutăţi. A dat peste noi un cutremur şi ne-a distrus casa. E jalnic, e dureros. Dar ce să faci? Dumnezeu ne-a pedepsit pentru păcate. Acum nouă nu ne rămâne decât să facem alte case în locul celor dărămate. Unele mai mari şi mai frumoase.

Pentru asta se cere însă muncă, muncă şi iară muncă. Ai muncit până acum 8 ceasuri pe zi, munceşte de acum înainte 15. Şi toate casele dărâmate se vor ridica mai frumoase şi mai minunate.

Ţara întreagă să devie o mare tabără de muncă. Să fie scos dintre noi Românul care în vremurile astea stă.

Ţara românească poate fi mântuită. România poate să capete înapoi ce-a pierdut, poate să vindece lipsurile din comerţ, să învingă scumpetea şi să şteargă urmele cutremurului dacă toţi Românii, dela sat şi dela oraş, vor munci zi şi noapte pentru ţară şi prin asta pentru ei înşişi, pentrucă ţara sunt toţi Românii la un loc.

Să fim ca luptătorul de pe front în jurul căruia şueră gloanţele dar care merge înainte fiindcă numai aşa poate învinge.

Să crească încă greutăţile, noi nu ne vom pleca în faţa lor ci având inimile sus, cum zice generalul Antonescu, şi muncind legionăreşte cum porunceşte Horia Sima, vom învinge totul, vom face din ţara Românească o ţară ca soarele sfânt de pe cer, aşa cum a văzut-o Căpitanul şi cum a dorit-o Ionel Moţa.

Dar asta nu prin tânguiri, ci prin muncă.

VIOREL TRIFA

Este o îmbrăţişare caldă din partea frumosului număr de inimi dragi legionare de pe mândra vale.

Că aşa-i. Inimă pe inimă se simte. Şi dacă în ce scrii, pui simţ curat, purces din gând curat, acel simţ, e înţeles de celelalte inimi, cari îi aleargă în cale îl duc cu ele şi-l dau mai departe.

Vă îmbrăţişem, dragi inimi bune, de pe Prahova şi de încolo din Ţară, — cari intimpinarăţi această foaie a noastră, la cea dintâi vedere de nou a ei, cu atâta iubire. — Dumnezeu să răsplătească, şi va răsplăti, truda şi credinţa voastră, pentru Legiunea pe care o slujiţi şi o slujim.

Protopop stavrofor
IOAN MOŢA —
Orăştie —

Pentru ai noştri de acasă

Ce aşteptăm dela ţărani

Legionarii lucrează sub comanda de dincolo de mormânt a Căpitanului. Ei nu-şi vor uita datoriile faţă de Căpitan, faţă de ţară şi Dumnezeu. Rând pe rând vor face dreptate tuturor românilor, fie ei plugari, fie muncitori în fabrici sau mine, fie funcţionari la stat. Ţăranii sunt pentru legionari o grijă de căpătâi. Intâi, pentrucă tot ce are ţara aceasta se sprijină pe munca şi rodnicia ţărănească; şi, al doilea, pentrucă ţăranii sunt părinţii şi fraţii noştri.

Dar pentruca dreptatea ţăranilor să poată fi înfăptuită, rugăm pe fraţii şi părinţii noştri de-acasă, cele de mai jos:

1) Să se întoarcă la Dumnezeu şi la sfânta Biserică.

2) Să nu mai bată cărările crâşmelor şi să nu fie stârpituri ale beţiei şi desfrâului.

3. Să se întoarcă cu dragoste şi grijă la familie. Omul care bea, îşi ruinează familia. Şi nu mai poate avea nici din partea lui Dumnezeu, nici din partea oamenilor nici o milă, nici un drept.

4. Să muncească din zori şi până noaptea, cu râvnă şi dragoste. Cu credinţa că munceşte pentru ai lui şi pentru neamul românesc întreg.

5. Să înveţe a fi cinstit şi mândru. Să nu se lase umilit şi batjocorit nici de străini nici de ai lui. N'am văzut nici un ţăran în puşcărie pentru faptul că şi-a spălat ruşinea unei palme primite sau a unei umilinţe îndurate. Dar am văzut mii de ţărani purtaţi pe la judecătorii pentru beţie, pentru înjunghieri din beţie, pentru furt, pentru alte ticăloşii. Vrem ca ţăranii să fie drepţi, cinstiţi, muncitori, iubitori de ţară şi temători de Dumnezeu.

6. Să citească şi să se lumineze. Să-şi întărească sufletul şi mintea, cetind. Să citească Biblia şi cărţile legionare. Sunt în ele chemări şi adevăruri pe cari le-a spus Dumnezeu prin gura şi mâna celor ce-au crezut în El şi au murit pentru El. Cel ce nu bea şi nu-şi cheltuieşte timpul în ticăloşii, are când ceti.

6. Să înveţe din cărţi, dela ingineri, dela învăţători şi dela preoţii satelor, cum se cultivă pământul. Cu durere o spunem: ţăranii nu ştiu cultiva pământul!

* * *

Ar mai fi de spus multe.

Cei buni ne vor înţelege şi vor îndemna şi pe cei răi. Am vrea ca ţăranii să se îndrepte singuri. Fără pedeapsă. Numai făcând cele de mai sus, ţăranii pot deveni legionari. Şi noi vrem ca ţăranii să devină legionari. Când vor deveni legionari biruinţa lor va fi împlinită. Pentrucă atunci se vor teme toţi conducătorii de ei, îi vor respecta şi-i vor trata ce pe oameni. Celor cari sunt aşa cum vrem noi le strigăm din toată inima:

Trăiască Legiunea şi Căpitanul!

VASILE POSTEUCĂ

SEMNELE LUI DUMNEZEU

Prigonirile şi urile lumii înrăită de păcate au o margine dincolo de care nu se cade să se treacă. Aşa a lăsat cuvânt din ceruri Dumnezeu. Când se înrăeşte lumea şi când altarele sunt blestemate de fii satanei vin din cer vestiri prin semne atot călăuzitoare. Aceste semne pot fi cutremure, cum a fost cel de curând şi despre care scrie în altă parte a gazetei, sau pot fi focuri mari isvorâte din cine ştie care pricină luminească, însă toate semn dela Dumnezeu au. Atunci este bine ca fiecare să înţeleagă că numai are ce căuta gâlceava printre oameni şi nici pâra sau ura să mai aibe loc, căci Dumnezeu de acolo de sus pe toate le vede şi trimite, la timpul socotit, vestire de durere.

Semnele lui Dumnezeu sunt mari. Şi împotriva lor nu se cade să ne ridicăm fiindcă vom pieri cu toţii. Şi semnele sunt puternice, ba chiar sunt vestitoare. Povestea o camaradă de credinţă legionară în dimineaţa care a urmat nopţii înspăimântătorului cutremur dela 10 Noembrie cum că la casa sa au căzut toate tablourile şi lucrurile depe pereţi, numai tabloul CĂPITANULUI a rămas tot aşa de luminat ca şi până atunci.

Şi acest lucru s'a întâmplat şi la locaşul tinerilor Fraţi de Cruce, muncitori. Şi în toate locurile. Drept care mulţi s'au închinat şi au zis:

— „Adevărat este, Căpitanul nostru înfrânge natura vestitoare lumii rele chiar de dincolo de moarte".

Aceste fapte mult prea drepte şi prea curate sânt ca noi să zăbovim a le lămuri. Pentrucă semn este să se ştie de către toţi ai pământului. Şi semnele lui Dumnezeu sunt legate unele de altele. De pildă în ziua marelui cutremur, — 10 Noembrie, — împlinitu-s'au zece ani dela moartea martirului Tudose Popescu, frate de credinţă al Căpitanului. Impreună cu el şi cu Ionel Moţa, Radu Mironovici, Ilie Gârneaţă şi Corneliu Georgescu a întemeiat Căpitanul, din porunca lui Dumnezeu, Legiunea Arhenghelul Mihail.

In această zi, cerul s'a deschis şi s'a făcut lumină mare. Semnul lui Dumnezeu se arătase peste lumea înrăită de ură şi de păcate.

Foile zilnice vestesc marele ajutor pe care s'au grăbit a-l da Legionarii Arhangelului Mihail care au drept scut în ceruri pe Căpitan şi pe Arhanghel...

C. PÂRLEA

Deschiderea Universităţii Ardelene la Sibiu

De faţă fiind generalul Antonescu conducătorul Statului şi Horia Sima conducătorul mişcării legionare, s'a deschis Duminică 10 Noembrie la Sibiu, Universitatea Ardeleană.

Alungată de la locul ei firesc, din Cluj, cetatea veche a culturii româneşti, universitatea îşi începe munca sub semne grele. Vina e toată — cum a spus Generalul în cuvântarea sa — numai a acelora, cari au primit ca Ţara să se prăbuşească sau au dus-o la prăbuşire.

Slujba religioasă s'a făcut de către S. Sa Nicolae Bălan, Mitropolitul Ardealului, înconjurat de un sobor de preoţi.

Răspunsurile au fost date de corul mitropoliei, format de elevii şi elevele şcolii normale.

A vorbit Domnul Sextil Puşacariu, rectorul Universităţii, arătând menirea pe care Sibiul a avut-o dealungul Istoriei Neamului nostru, în biserică şi şcoală.

Vorbeşte apoi d. general Antonescu, arătându-şi durerea şi suferinţa, pentru Românii smulşi din glia sfinţită de sudoarea muncii strămoşeşti. El cere profesorilor şi studenţilor muncă şi jertfire, pentru ridicarea Neamului şi alinarea durerilor lui.

Din cauza veştilor, despre cutremurul care a nimicit atâtea vieţi şi aşezăminte, defilarea cămăşilor verzi şi masa nu s'a mai făcut. D-l general Antonescu şi Horia Sima s'au îndreptat în grabă către locurile nenorocirii.

Ceva despre îngrijirea vitelor

In vremile vechi de tot, cea mai mare parte din animalele de casă au trăit în stare sălbatică. Atunci, îşi găseau ele singure culcuşuri, adăpost şi hrană şi erau dădate cu frigul şi cu traiul mai greu. Uite că omul întrebuinţează diferite mijloace ca să le supue voinţei sale şi aşa le domesticeşte. Cu chipul acesta, schimbă cu totul firea lor, aşa că acum nu mai pot trăi decât sub veşnica pază şi îngrijire a omului.

Intocmai ca oamenii, vitele au răsuflare şi simţire, deci le trebue şi lor locuinţe sănătoase, cari să le apere împotriva frigului şi a căldurii şi le trebue locuinţe aerisite şi curate, că şi lor le face bine traiul în locuinţe sănătoase şi lor le e dragă curăţenia.

Coşarul vitelor or grajdul să fie aşezat pe loc sănătos, nu umed, nici jos; să fie spre miază-noapte de casa în care locuim, să fie încăpător pentru toate vitele. Să-l lucrăm din cărămidă, or din gard lipit cu pământ; să fie înalt de 4 metri, şi acoperişul ridicat, aşa ca să se poată scurge apa cu înlesnire; să aibă uşa lungă şi lată, cât la casele noastre; să aibă ferestre mai mari şi puse în partea de sus a pereţilor, ca să nu vină lumina în ochii vitelor. Coşarul să fie podit ca să le fie cald, iar podina să fie lipită bine. Pe jos, să fie pomestit cu pământ bătut bine or să fie podit. Podeala de jos să fie puţin înclinată spre mijloc ca să se poată scurge udătura şi să rămână aşternutul curat. Pe mijlocul podelei, să se facă un şenţuleţ al cărui fund să fie bătut cu pământ galben şi şenţuleţul să meargă până la o groapă pe care s'o facem înadins la spatele coşarului. Prin şenţuleţ, se scurge în groapă udătura.

Să facem apoi, în coşar, atâtea despărţituri câte vite avem; ieslea să fie ridicată dela pământ de cel puţin o jumătate de metru; ea să fie mai largă la fund şi mai îngustă la gură.

Pentru curăţenie, pentru frumuseţe şi pentru sănătatea vitelor — să nu vă mire — e bine să şi văruim coşarul, atât pe afară cât şi prin năuntru.

Chiar porcii au nevoie de cocină încăpătoare şi curată!

Şi pentru că, vitelor, le e de mare folos curăţenia, să curăţim băligarul în fiecare zi şi să-l scoatem afară, că strică aerul; să deschidem uşa şi ferestrele de mai multe ori pe zi, să se ţesele caii, seara şi dimineaţa. In timpurile călduroase — mai cu seamă când avem locuinţe în apropierea apelor — e bine să şi spălăm vitele, odată pe săptămână.

SĂ REÂNVIE PORTUL ROMÂNESC

De când ne stăpânesc puterile răului, cântecele cele înălţătoare de suflet, legendele, poveştile şi vorbele adânci, au pierit. Şi a mai pierit şi cea mai frumoasă podoabă a neamului: portul românesc. L'am înlocuit cu un altul, care nu se potriveşte de fel cu firea şi sufletul nostru.

In loc de cămaşă albă ca zăpada, mintean şi zeghe, iţari, căciulă şi opinci la bărbaţi şi de maramă, iie, fote, aşa cum purtau odată româncele, ne-am îmbrăcat în putregaiurile străinilor, netrainice şi scumpe. Dacă s'ar scula din morminte strămoşii, ne-ar mai cunoaşte ei? Nu ne-ar omorî cu pietre, că, pe lângă cântece şi jocuri le-am batjocorit şi portul?

Dar cu ajutorul lui Dumnezeu şi al Arhanghelului, puterile răului au fost nimicite. Şi portul, pe care Căpitanul l-a îndrăgit şi l-a purtat, să învie din nou în satele noastre. Cămaşa verde şi portul românesc, vor fi hainele de sărbătoare şi de înnoire, a neamului.

NU UITAŢI

Când trimeteţi banii pentru abonament, sau când cereţi schimbarea adresei, nu uitaţi să lipiţi, pe dosul mandatului poştal sau pe cartea poştală, adresa care primiţi gazeta.

Marile serbări legionare dela Iași

Au luat parte: M. S. Regele, M. S. Regina, generalul Antonescu, Horia Sima. Oaspeți străini

Marile serbări legionare în cinstea Arhanghelului și a Regelui, au avut loc la Iași, oraș, în care Căpitanul

CĂPITANUL

a ctitorit Legiunea, oraș în care s'a luptat, s'a bucurat, și a suferit pentru izbânda Neamului, împotriva celor care voiau să-i curme viața. De-

HORIA SIMA

aceea, comandantul Mișcării Legionare, Horia Sima a hotărât, ca Iașul să fie oraș al Legiunii. De cu seară sute de steaguri tricolore, cununi verzi, împodobeau străzile și casele. Flăcăi de pe toate meleagurile țării, în portul românesc și cămașă verde au sosit pentru marea sărbătoare.

OASPEȚI STRĂINI

Prietenii noștri Germani și Italieni au trimis detașamente de tineri ca să ia parte la serbările noastre.

La graniță au fost întâmpinați de un grup de legionari, și de acolo și până în capitala Țării, de mulțime de oameni cu flori și urale, așa cum se cuvine la oaspeți aleși.

SOSESC DREGĂTORII ȚĂRII

La ora 7 dimineața sosește la Iași trenul cu miniștrii, înalții dregători ai Statului, tinerii germani și italieni cu comandanții lor și șefii legionari.

La ora 8 sosește trenul special cu generalul Antonescu și Horia Sima, primiți de d. general Racoviță și comandantul legionar Ventonic. Conducătorul Statului poartă cămașă verde.

RUGĂCIUNI CĂTRE DOMNUL

Bat clopotele tuturor bisericilor și glăsuirea lor se revarsă domol peste cetatea în sărbătoare a Iașului. Mitropolitul Moldovei și un sobor de preoți, înalță rugăciuni, pentru binecuvântarea noii orânduiri a Țării și a Domniei noului Rege Mihai I. Pe zidul bisericii, stau scrise cuvintele de adevăr ale Evangheliei: „Acum sloboade Doamne pe robul tău, că ochii lui văzură mântuirea ta".

ÎNTÂMPINAREA M. S. REGELUI

După slujbă, generalul Antonescu Horia Sima, generalii și o companie de ostași pornesc spre gară, întru întâmpinarea Regelui și a Reginei. In vremea asta trenuri de legionari, sosesc mereu din toate unghiurile Țării. Cântecele lor de izbândă străbat văzduhul și văile vuesc până departe. Căpitanul este prezent în inimile și brațele tuturor. Trenul regal se apropie încet. Se aliniază rândurile și mâinile încremenesc întinse către cer. Regele și Regina coboară, dau mâna cu cei de față și după ce Regele se îndreaptă către garda legionară și primește raportul, alaiul domnesc pleacă spre Mitropolie. Clopotele bisericilor frământă din nou văzduhul și norodul în urale nesfârșite își cinstește Regele și conducătorii. După slujba pentru Arhanghelul Mihail, Regele, generalul Antonescu, Horia Sima și întreaga mulțime pornesc pe jos către prefectura orașului. Drumul este acoperit cu flori, uralele nu mai contenesc.

'NCEP VORBIRILE

Aici vorbește comandantul legionar al Bunei-Vestiri, Corneliu Georgescu. Suntem în Iașii începuturilor spune el, în Iașul suferințelor, în Iașul nădejdilor noastre. Aici s'a ridicat munte Căpitanul, acum douăzeci de ani, împotriva puhoiului comunist, smulgând cu brațu-i hotărât, steagul roșu, înfipt pe zidul atelierelor din Nicolina, de miile de muncitori bolșevici. Aici s'a ridicat Căpitanul singur, împotriva miilor de studenți comuniști, abătându-i pe calea cea dreaptă. Aici au zidit Căpitanul și Moța cu mâna lor, primul cămin al studenților naționaliști, cu cărămizi frământate de mâinile lor. Apoi urează mulți ani Regelui Mihai, regele tinereții noastre.

Corul legionar cântă „Ștefan Vodă al Moldovei". Vorbește apoi Horia Sima, comandantul Mișcării Legionare care arată însemnătatea Iașilor orașul unde a plămădit Căpitanul gândurile lui pentru îndreptarea Țării, pentru Legiune. Sfârșește vorbirea cu urări pentru Rege, pentru Regina Mamă, pentru generalul Antonescu, și pentru România Legionară. Corul cântă „Sfântă Tinerețe Legionară".

Apoi, cu limbă domoală și înțeleaptă de moldovean, vorbește tatăl mult încercat al Căpitanului Ion Zelea Codreanu. Vorbele lui coborâte parcă din slovele Eevangheliei și cu duh dela Arhanghel umple ochii mulțimii de lacrimi și inimile de tristețe amară:

Măria Ta, spune el Regelui, noi îți mulțumim adânc că în ziua de astăzi, când serbăm pe patronul nostru sfânt, pe stăpânul nostru din ceruri, care este și patronul Măriei Tale, atâta dragoste ai avut pentru noi, încât ai venit la serbarea noastră, ca să serbăm împreună pe Sfântul nostru patron comun din Ceruri, pe Sf. Arhanghel Mihail, marele arhistrateg al Cerurilor, marele voivod al oștirilor cerești. Mulțumește apoi ostașului viteaz care este generalul Antonescu, tineretului german și tineretului italian, care au venit să se înfrățească cu ostașii noștri.

Cel din urmă vorbește generalul Antonescu care aduce închinare amintirii lui Corneliu Codreanu, Căpitanul nostru drag.

Cuvântarea generalului este urmată de cântecul legionar „Urlă dușmanii".

LA „RÂPA GALBENĂ"

După vorbiri, Regele, Regina, Conducătorul Statului, Conducătorul Mișcării Legionare și toată mulțimea s'au îndreptat spre căminul legionar dela Râpa Galbenă, cămin ridicat din munca și jertfa Căpitanului și a lui Moța. Peste ziduri, prin încăperi, duhul Căpitanului stăpânea inimile, ochii cu lacrimile și gândurile adumbrite de tristețe ale tuturor.

Regele și Regina s'au interesat de fapta legionară zăbovind mult în fiecare încăpere. S'a arătat ajutorul care se dă bolnavilor și nevoiașilor.

LEGIUNEA TRECE 'N VIU ȘI ASPRU PAS

Oaspeții cetății Iașilor s'au îndreptat apoi către tribunele ridicate în mijlocul orașului. Mulțimea îi petrecea cu zvon de bucurie și de nădejde. Uralele poporului nu se mai sfârșeau. Și după ce s'au așezat cu toții

M. S. REGELE

la locurile de mai înainte știute, a început defilarea. Intâi au trecut tinerii germani și italieni cu muzici, apoi ofițerii, armata și preoții. Și la urmă zecile de mii le legionari cu pași de dârzenie românească, în că-

GENERALUL

mași verzi și port românesc au arătat tânărului Rege, că în vremurile de răstriște pe care le trăește Neamul, Legiunea mândră, tânără, vitează și neșovăitoare, va duce țara la biruință.

Scrisoarea unui cetitor

Un cetitor al nostru cu numele Vasile Rus, scrie gazetei noastre următoarea scrisoare:

Dragă „Libertatea"

In anul 1914 pe când erai refugiată la București, în str. Fântânei No. 100 și purtai numele „Libertatea din Ardeal" eram pe atunci băețandru și te-am abonat pentru prima dată. In fiecare Joi veneai regulat la mine și nu veneai singură, ci aduceai și pe sora ta „Foaia Interesantă". Când mă întorceam seara dela plug, coasă sau secerat, cu părinții, te găseam agățată în clanța ușei, iar eu uitând de oboseala zilei te luam în casă și stăteam cu tine de vorbă până noaptea târziu și uneori adormeam cu tine în mână. Mă făceai câte odată să plâng când îmi spuneai de frații Ardeleni. Il lsați acasă pe micuțul Ionel de care ne-am bucurat și de care mai târziu am plâns cu amar!

S'au scurs mulți ani de atunci și peste capetele noastre au trecut multe valuri însă, iată-ne trăim.

Mai vino pe la mine dragă „Libetate" să mai stăm de vorbă. Te voi primi cu drag; însă nu mă mai vei găsi la părinți la Bud. Ghica, ca atunci, ci mă vei găsi ajutor de primar legionar, gospodar în comuna Miron Costin, jud. Roman, înconjurat de nevastă, 4 fete și un tecior.

Când voi spune Emiliei și Mariei care au terminat 7 clase primare că ești prietena mea din copilărie, te vor strânge la sân și te vor săruta.

Trăiască Legiunea și Căpitanul!

UN GROAZNIC cutremur de pământ

Cel mai puternic cutremur simțit la noi: Sute de morți și răniți

N'au trecut nici 3 săptămâni dela cutremurul care a bântuit țara noastră și altul mult mai puternic a dat peste noi. Sâmbătă noaptea pământul țării noastre a fost sguduit de cel mai puternic cutremur simțit în țara noastră.

MII DE CASE PRĂBUȘITE

Cutremurul a fost atât de puternic încât mii de case s'au dărâmat sau au suferit mari stricăciuni. Cutremurul fiind noaptea i-a prins pe oameni dormind și până să se desmetească nenorocirea a și dat peste ei. Sunt în toată țara foarte mulți morți și răniți iar pagubele sunt nesocotit de mari.

O CASĂ MARE COMPLECT DISTRUSĂ

La București a fost una din marile nenorociri în aceea că o casă mare cu 11 rânduri, un fel de sgârie nori, a fost complect distrusă. In casa aceasta locuiau cam 300 de persoane. Toate au fost înmormântate subt dărâmături. Până acuma nu se știe că vor mai fi câțiva prin pivnițe în viață. Cei scoși de acolo sunt făcuți bucățele. Ici și colo câte o mână sau un picior. Mulți nici nu mai pot fi cunoscuți.

In București mai sunt și alte case mai mari dar acelea nu s'au prăbușit. Se vede că inginerii n'au socotit bine lucrările și acuma venind cutremurul toate s'au dărâmat.

UNDE A FOST MAI TARE?

Cel mai mult de suferit au avut orașele Panciu, apoi Focșani, Galați, Câmpina. Din Panciu n'a nai rămas aproape nimic întreg. Totul s'a dărâmat. Se vede de aici că centrul cutremurului a fost tot în Vrancea ca și celălalt. Intr'un număr trecut a gazetei am scris mai pe larg despre cutremurul. Acolo am spus că locul de unde pornesc cutremurele în țara noastră și în Europa este ținutul munților Vrancei, la cotitura Carpaților. Se adeverește și de data aceasta că într'adevăr acolo este izvorul nenorocirii. Satele și orașele apropiate de Vrancea au avut cel mai mult de suferit.

SIMȚIT IN TOATĂ LUMEA

Cutremurul acesta a fost așa de puternic încât după știrile venite până acuma el a fost simțit pe tot globul pământesc. Desigur nu așa ca la noi, ci datorită aparatelor care înregistrează cutremurele.

In Rusia a fost totuși destul de puternic.

La Kiew și Moscova se găsesc case distruse aproape ca și la București.

IN AJUTORUL CELOR NENOROCIȚI

Incă îndată după ce nenorocirea s'a produs au sărit pe la locurile mai greu lovite autoritățile și echipe de legionari cari au început să lucreze pentru scăparea celor ce se găseau încă subt dărâmături. Echipele de legionari au făcut adevărate minuni. Mulți au întrat prin pericole de moarte ca să poată scăpa pe oamenii lor. Dl GENERAL ANTONESCU însoțit de dl HORIA SIMA, Comandantul legionarilor, fiind plecați la Sibiu s'au întors imediat la București și au luat măsuri de ajutorare. Ministerele au luat măsuri pentru a se duce hrană prin locurile unde nenorocirea a fost mai mare.

CĂTRE TOȚI LEGIONARII DIN ȚARĂ

Un comunicat al Secretariatului Mișcării legionare

Eri noapte pământul țării noastre a fost sguduit din temelii de un groaznic cutremur. Moartea, ruina, nenorocirea și lipsa de tot felul a pătruns în nenumărate familii...

Legionari, treceți, bine organizați, cu iuțeala de fulger la ajutorarea celor loviți de nenorocire.

Așadar toți legionarii pe cuiburi și organizații să ajute pe cei cari au avut mult de suferit.

ADEVĂRAȚI CAMARAZI:

Cu prilejul aceasta soldații germani cari se află la noi în țară au dat mare ajutor la săpături și la curățirea locurilor de dărâmături. S'au dovedit și de data asta a fi adevărați camarazi. Ei au lucrat cot la cot cu legionarii și cu soldații români. E încă o dovadă despre prietenia dintre Germania și România.

NICI O PETRECERE

Toate petrecerile au fost oprite. In vreme ce unii suferă nu este bine și nici frumos că alții să petreacă. De aceea totul întră în doliu și pe drept căci mare nenorocire a dat peste noi.

In ajutorul sinistraților

Ordinul comandantului legionarilor

Toate organizațiile legionare din Țară care nu au avut de suferit de pe urma cutremurului, vor forma imediat detașamente de legionari pentru a fi trimiși în regiunile unde cutremurul a nimicit atâtea așezări omenești.

Comanda tuturor șantierelor și taberelor care se vor forma în locurile nenorocirii o va avea camaradul Constantin Stoicănescu, care va lucra în strânsă legătură cu organizațiile tineretului legionar.

București, 11 Noembrie 1940.

HORIA SIMA

Știrile săptămânii

M. S. REGELE PENTRU CEI NENOROCIȚI. Indată după ce vestea cutremurului a ajuns la M. Sa Regele, M. Sa a și pornit pe la locurile cele mai greu atinse. M. Sa a vizitat locul unde s'a răbușit casa cea mare din București unde 300 de oameni și-au găsit moartea.

Și din aceste vizite se vede străduința M. Sale de a se apropia cât mai mult de poporul românesc.

GENERALUL ANTONESCU LA ROMA

Marți seara, cu un tren special, Generalul Antonescu însoțit de miniștrii Al. Constant și C. Papanace a plecat la Roma.

D-l General a fost poftit de Ducele Mussolini să se ducă și să-l viziteze. Domnia Sa a răspuns cu multă bucurie, că merge bucuros și, cu toate greutățile, ce are de învins a și plecat. La Roma va vorbi cu Mussolini și cu Regele Italiei despre cum să se strângă prietenia dintre Italia și România.

Având prietenia Italiei și a Germaniei, România își va putea câștiga o mai bună soartă pe pământ. Cu ajutorul celor 2 Mari Puteri vom putea să îndreptăm toate relele câte le-am pățit în ultimul an.

Vizita d-lui General este deci de o mare importanță pentru țara noastră.

Pe tot timpul cât lisește d-l General treburile Statului vor fi conduse de d. Horia Sima, comandantul legionarilor.

FACEȚI INSĂMÂNȚĂRI. Din cauza timpului rău, însămânțările de toamnă nu s'au putut face.

Acum vremea s'a mai îndreptat și a plouat pe alocuria. Oameni au început a fi trimiși la vatră. Rechizițiile se dau înapoi. Datoria fiecărui plugar este de a folosi fiecare zi și fiecare ceas pentru muncile agricole și însămânțări.

Statul a venit în ajutorul celor care n'au sămânță. Ne așteaptă timpuri grele. Armata și toți locuitorii țării trebuie să nu ducă lipsă, iar pe deasupra să vindem și peste hotare.

La muncă deci, pentru însămânțarea ogoarelor de toamnă și Dumnezeu va binecuvânta munca voastră.

O NOUĂ GAZETA: „MUNCITORUL LEGIONAR". Muncitorii își au din nou gazeta lor. Este o gazetă de luptă, de luminare a minții și de știri.

Căpitanul a spus: Legiunea va da muncitorimii dreptul de a se simți stăpână peste țară, deopotrivă cu toți ceilalți Români. Cuvintele Căpitanului s'au adeverit. Cine vrea să citească gazeta care apare de două ori pe lună, să trimită 60 lei costul abonamentului pe un an pe adresa: Str. Calomfirescu 8 (Etaj 5) București.

TRACTOARE DIN GERMANIA. Peste puțină vreme, Statul va aduce din Germania o mie de tractoare pentru munca câmpului. Cu aceste mașini, munca câmpului va fi mai spornică și mai ușoară. Incă o lovitură acelor care spun, că Nemții ne sărăcesc, în loc să ne ajute.

RĂZBOIUL ITALO-GREC. Inaintarea armatei italiene se face cu mare greutate, din cauza lipsei de drumuri. Grecia are câteva șosele și acelea prost îngrijite și pe care mașinile merg foarte greu. Aeroplanele italiene aruncă bombe asupra orașelor, podurilor, căilor ferate și fabricilor grecești. — Mai multe aeroplane grecești, au fost doborâte.

AL 11-LEA COPIL. Duminecă, 27 Oct. a. c., legionarii din com. Bod. Jud. Brașov au botezat al 11-lea copil al unui muncitor român sărac. Legionarii de acolo, fiind și ei oameni săraci, au rupt din puținul lor, suma de 728 lei, cât a costat botezul, și au încreștinat un pui de român, după datina Sf. Bis. ort., împlinind după obiceiul locului și toate îndatoririle unui naș. Legionarii, ca nași, țin de o sfântă datorie să vegheze ca finul lor să primească o creștere sănătoasă, și s8ă ajungă un bun creștin și un bun român.

Noi, dela „Libertatea" dorim sănătate la toți cei 11 copii și ne-am bucura ca la anul să anunțăm pe al 12-lea mic legionar.

MOARTEA LEGIONARULUI CHIRICĂ NIȚĂ CĂZUT LA DATORIE

In ziua de 3 Noembrie a murit făcându-și datoria către Țară, legionarul Chirică Niță. El a fost omorît de comuniști. Toți însă au fost arestați și băgați în ocnă.

Camarazii legionari i-au petrecut sicriul până la Predeal, la cimitirul legionarilor căzuți pentru Legiune, unde i s'a făcut o frumoasă înmormântare.

O GAZETĂ A ARDEALULUI. A apărut în cetatea Sibiului, sub semnul noii biruinți „Glasul Strămoșesc" gazeta Ardealului legionar. Este scrisă în duhul lui Ion Banea. Ea cuprinde slova, faptele, năzuințele și vrerile legionarilor Ardealului nostru sfânt. Abonamentul care costă 300 de lei se face pe adresa: „Glasul Strămoșesc" Piața Regele Ferdinand 2 Sibiu.

CEI CE NE TRIMIT ARTICOLE. Mulți camarazi și prieteni ne trimit articole și poezii spre publicare. Din cauza locului puțin ce il avem în gazetă nu le putem publica pe toate. Când vom putea scoate gazeta în mai multe pagini vom face mai mult loc pentru dragii noștrii împreună lucrători.

UN TIMBRU LEGIONAR. In ziua de 8 Noembrie (ziua Arhangelului Mihai) s'a făcut un timbru poștal legionar cu Chipul Căpitanului și semnul „Gărzii de Fier" Acesta este primul timbru legionar.

UN DAR FRUMOS. Văzând nenorocirea ce a dat peste țara noastră când cu cutremurul de Dumineca, Ministrul Germaniei la București, a dat 100 mii lei ca ajutor pentru cei căzuți la pagubă. Banii sunt dați din plata pe care o primește d-sa dela Nemți. Este cu atâta mai frumoasă aceastǎ faptă.

Imprimeriile „FRAȚIA ROMÂNEASCĂ" — București, Str. Aristide Demetriad No. 2 — Telefon: 5.89.00